

Sygn. akt II Cz 229/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Maciej Ejsmont

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2018r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym zażalenia wierzyciela T. B. B., B. F. Sp. j. w O. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z 19 stycznia 2018 r., sygn. akt I Co 1092/17, w sprawach z wniosku wierzycieli: T. B. B., B. F. Sp. j. w O., Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), Kancelarii Radców Prawnych M. i Wspólnicy Sp. k. w O., (...) B. S.w M., J. M., Skarbu Państwa – N. S.w K., Z. S. Oddział w W. Inspektorat w K., prowadzonych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku – H. S.,

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 19 stycznia 2018 r. Sąd Rejonowy oddalił zarzuty wierzyciela T. B. B., B. F. Sp. j. w O. przeciwko planowi podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości dłużniczki I. R.. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że zarzuty te są analogiczne, jak w skardze wierzyciela na czynność komornika, która została oddalona postanowieniem z 11 października 2017 roku, w sprawie (...). Ponadto Sąd Rejonowy zważył, że koszty, których uwzględnienia domaga się wierzyciel w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości, zostały już ustalone na mocy prawomocnych postanowień Komornika Sądowego w G. – W. S., a wydanych w sprawie egzekucyjnej (...). Zgodnie z wyjaśnieniami obecnie prowadzącego postępowanie Komornika, kwota 607,56 zł została zarejestrowana w sprawie (...), jako koszt poprzedniej egzekucji. Do kosztów egzekucji, które korzystają z pierwszeństwa z art. 1025 § 1 pkt 1 kpc, nie można zaś zaliczyć poniesionych przez wierzyciela kosztów poprzedniej egzekucji, skoro mogą być one egzekwowane jedynie w toku postępowania, w którym powstały.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wierzyciel zarzucił naruszenie:

1. art. 1025 § 1 pkt 1 kpc, poprzez jego błędną wykładnię, skutkującą przyjęciem, iż koszty prowadzonej w sprawie bezskutecznej egzekucji nie powinny podlegać zaspokojeniu w pierwszej kolejności w niniejszym postępowaniu, a w konsekwencji odmowę uwzględnienia w planie podziału kwoty 607,56 zł, gdy z treści tego przepisu wynika jednoznacznie, że z kwoty uzyskanej z egzekucji zaspokajają się w pierwszej kolejności koszty egzekucyjne, do których niewątpliwie należy zaliczyć koszty bezskutecznie prowadzonej przeciwko dłużniczce egzekucji;

2. art. 770 kpc w zw. z art. 1025 § 1 pkt 1 kpc, poprzez ich błędną wykładnię, a w konsekwencji przyjęcie, że do kosztów należnych wierzycielowi nie można zaliczyć poniesionych przez niego kosztów poprzedniej egzekucji, podczas gdy nie zostały one zaspokojone;

3. art. 328 § 2 kpc w zw. z art. 361 kpc, poprzez zaniechanie wskazania podstawy prawnej orzeczenia, wraz z przytoczeniem przepisów prawa, w oparciu o które wydano postanowienie.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie zarzutów, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało oddaleniu. W pierwszej kolejności wskazać należy, że koszty bezskutecznie prowadzonego przez wierzyciela uprzedniego postępowania egzekucyjnego, zostały ustalone postanowieniem, wydanym w tymże poprzednim postępowaniu (...), przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. W. S., a odmowa ustalenia tych kosztów, jako kosztów niniejszego postępowania w sprawie Km 3354/13, została prawomocnie rozstrzygnięta, co wynika z uzasadnienia skarżonego postanowienia, orzeczeniem Sądu Rejonowego z 11 października 2017r. w sprawie (...). W orzecznictwie, również w tym powoływanym przez skarżącego, przyjmuje się, że prawomocne postanowienie w przedmiocie kosztów egzekucji jest wiążącym tytułem wykonawczym (art. 770⁽¹⁾ kpc w zw. z art. 776 kpc), a kontrolę jego zasadności przez komornika, w wypadku, gdy na jego podstawie wszczynane jest postępowanie egzekucyjne, wyłącza art. 804 kpc. Koszty te zatem uwzględnia się przy podziale sumy uzyskanej z egzekucji na podstawie postanowienia komornika ustalającego ich wysokość - art. 770 kpc (zob. uchwałę SN z 8 marca 2013 r., III CZP 1/13, wyd./el. Legalis nr 592636 oraz uchwałę SN z 20 października 2010 r., III CZP 71/10, wyd./el. Legalis 254074). Celem planu podziału nie jest bowiem ponowna weryfikacja podjętych wcześniej i prawomocnych rozstrzygnięć.

Istota zarzutów i wywodów zażalenia skarżącego sprowadza się jednak na obecnym etapie sprawy do innej kwestii, a mianowicie wierzyciel stoi na stanowisku, że kwota powyższych kosztów poprzedniej egzekucji niesłusznie została nieuwzględniona w planie podziału, gdyż na podstawie art. 1025 § 1 pkt 1 kpc, powinna ona zostać zaspokojona w pierwszej kolejności. Sąd Okręgowy nie podziela jednak tego stanowiska skarżącego, który powołał się na uzasadnienie uchwały nie 7, jak wynika z zażalenia, a 3 sędziów Sądu Najwyższego z 8 marca 2013r., III CZP 1/13, dotyczącej co do istoty innych kwestii, a odnoszącej się do powyższego problemu (w uzasadnieniu) tylko pobocznie. Odmienne stanowisko prezentowane jest bowiem szeroko nie tylko w piśmiennictwie prawniczym (zob. m. in. M. Romańska, Komentarz do przepisów art. 758-1088 KPC regulujących postępowanie egzekucyjne, wyd./el. Legalis 2016r. ; A. Jakubecki, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz aktualizowany. Tom II. Art. 730-1217, wyd./el. Lex 2018, Przemysław Telenga, Komentarz aktualizowany do art. 1025 Kodeksu postępowania cywilnego. 2018.01.01, wyd./el. Lex, Grzegorz Julke Komentarz do art. 1025 Kodeksu postępowania cywilnego. 2005.02.22, wyd./el. Lex), ale też w najnowszym orzecznictwie Sądu Najwyższego, które wprawdzie dotyczy kosztów należnych komornikowi, jednakże brak jest podstaw do różnicowania ich w kwestii pierwszeństwa zaspokojenia tylko ze względu na podmiot, któremu przysługują (zob. uchwałę SN z 30 stycznia 2018 r., III CZP 98/17, wyd./el. Lex nr 2433059). Stanowisko powyższe, które Sąd Okręgowy podziela, sprowadza się zatem do tezy, że koszty, które korzystają z pierwszeństwa w świetle art. 1025 § 1 pkt 1 kpc, obejmują wyłącznie koszty postępowania egzekucyjnego aktualnie prowadzonego przez wierzycieli, nie zaś koszty powstałe w zakończonych wcześniej postępowaniach. Nie ma również podstaw do rozszerzającej wykładni przepisu art. 1025 § 1 pkt 1 kpc i traktowania, wbrew odmiennym, szerokim wywodom uzasadnienia zażalenia, jako kosztów egzekucyjnych, o których mowa w tymże przepisie, także kosztów innego, uprzednio

toczącego się postępowania egzekucyjnego, gdy w piśmiennictwie wyrażany jest też de lege ferenda, pogląd, że nawet koszty egzekucyjne (a zatem wyłącznie powstałe w toku postępowania, którego dotyczą) powinny być zaspokajane w takiej kolejności, w jakiej do zaspokojenia dochodzą te wierzytelności, z których dochodzeniem są one związane. Takie rozwiązanie eliminowałoby przypadki, w których suma uzyskana z egzekucji przeznaczana jest na zaspokojenie wszelkiego rodzaju kosztów, a żadna z wierzytelności, nawet najbardziej uprzywilejowana, nie będzie zaspokojona (zob. Tadeusz Ereciński, Henryk Pietrzykowski, Komentarz do art. 1025 Kodeksu postępowania cywilnego. 2016.03.15, wyd./el. Lex).

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.

(...)